

РЕШЕНИЕ

№ 2390

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело №
20221110163891 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по искова молба на Л. А. Т., ЕГН
*****, с адрес: гр. София, ул. „Нелсън Мандела“ 13Д, срещу Г. Д. К.,
ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков – Корсаков“ №
.... за лишаване на ответника от родителски права по отношение на детето А
Г. К., ЕГН ***** на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК.

В исковата молба се твърди, че страните са родители на малолетния А Г.
К., ЕГН *****. С решение по гр.д. № 73148/2018 год. на СРС бракът им
бил прекратен, упражняването на родителските права по отношение на детето
били предоставени на майката, на бащата – ответник, бил определен режим на
лични отношения, както и месечна издръжка за детето в размер на 400 лв.
След прекратяване на брака ответникът редовно взимал детето и заплащал
дължимата издръжка. През 2021 г. упражнявал режим на лични отношения
няколко пъти. През 2022 г. спрял да отговаря на обажданията на телефона си.
Не е виждал детето от 25.12.2021 г. Спрял е да се обажда, за да се интересува
за детето. Ищцата няма връзка с него от тогава, не знае дали се намира в
България или в чужбина. За цялата 2022 г. е заплатена 800 лв. издръжка с
един превод от 150 лв. през месец януари 2022 г. и един превод от 650 лв.
през месец май. Въз основа на изложеното се иска лишаване от родителски
права на ответника на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК.

Ответникът не е установен лично в производството. Книжата му са връчени по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, т.е. участието му е задочно, като се представлява от особен представител. С отговора на исковата молба особеният представител оспорва нейната основателност, тъй като липсват достатъчно доказателства за безспорно установяване на двете кумулативно предвидени предпоставки в разпоредбата на чл. 132, ал. 1, т. 2 СК. В последваща молба се излагат твърдения, че ответникът се е свързал с особения представител, разбрал е за делото и оспорва твърденията, че не осъществява контакти със сина си и не се грижи за него, както и че не е заплащал издръжка.

В съдебно заседание страните поддържат своите становища във връзка с основателността на иска.

Представителят на държавното обвинение намира иска за неоснователен.

В писмената защита процесуалният представител на ищцата излага допълнителни съображения за основателността на иска.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Софийския районен съд, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 132, ал. 1, т. 2 от СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не дава издръжка. Това основание за лишаване от родителски права предполага цялостно неизпълнение на родителските задължения във формата на тежко укоримо виновно бездействие /за разлика от хипотезата по чл. 132, ал. 1, т. 1 от СК, според която основание за лишаване от родителски права са особено тежки случаи както на провиненията на родителя, които представляват активно виновно поведение, така и особено тежки случаи, свързани с безвиновно състояние, т.е. по обективни причини/, като то се състои от две предпоставки - без основателна причина трайно неполагане на грижи за детето и недаване на издръжка. Посочените предпоставки трябва да са налице кумулативно, като липсата на която и да е от тях води до юридическа невъзможност да бъде приложена предвидената санкционна мярка спрямо ответника.

Установяването на обективна основателна причина за неизпълнение на родителския дълг е в тежест на страната, която твърди наличието ѝ. С оглед

характера на производството, целта на който е охраняване интереса на детето, съдът следва да събира и служебно доказателства относно съществуването на основателна причина за неизпълнение на родителските задължения, но това му задължение възниква само когато с оглед конкретиката на случая има основание да се счете, че неизпълнението на родителския дълг е резултат на обективни обстоятелства, независещи от волята на родителя. (Решение № 290 от 20.02.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1119/2019 г., IV г. о., ГК).

Не е спорно между страните и от представеното удостоверение за раждане се установява, че са родители на детето А Г. К., роден на 23.09.2014 г. от брака им. С Решение № 568995/21.12.2018 г. по гр.д. № 73148/2018 год. на СРС, влязло в сила на 21.12.2018 г., бракът бил прекратен, упражняването на родителските права по отношение на детето били предоставени на майката, на бащата - ответник бил определен режим на лични отношения, както и месечна издръжка за детето в размер на 400 лв.

Признава се от ищцата и се установява от показанията на свидетелите Мелани Т. и социалния доклад, че по време на коледните празници на 2021 г. ответникът Г. К. упражнявал режим на лични отношения със сина си А К.. След този период до приключване на устните състезания на 06.12.2023 г. липсват сигурни данни за осъществяване на режим на лични отношения.

На 18.03.2022 г. ответникът Г. К. ненадейно заминал за Кипър. С времето изключил телефона си и детето не успявало да осъществи със своя баща. Детето страдало от това. Не се доказва да е осъществяван системен контакт между родителите във връзка с нуждите и потребностите на детето, както и майката да е препядствала възможността за такъв. Доказват се единствено спорадични съобщения до майката относно подарък на детето за рождения ѝ ден. Отношенията ѝ с родителите на ответника са добри, като същите регулярно осъществяват контакти с детето А К. и то прекарва време с тях.

От показанията на свид. Д. К. непротИ.речИ. се установява, че когато детето е при него и съпругата му, бабата и дядото по бащина линич свързват по телефон детето бащата и двамата общуват. Също от показанията му се установява, че бащата обича детето, както и обратно, както и че при разговорите той се интересува как е синът му в училище. Свидетелят К. предполага, че синът му живее в Кипър, но не е напълно сигурен.

По делото липсват данни за нарушена връзка между баща и дете или

формиране на синдром на родителско отчуждение.

На рождения ден на детето на 23.09.2023 г. ответникът провел телефонен разговор със сина си. Също във връзка с него с платежно нареждане от 14-ти септември 2023 г. чрез майка му изпратил 1000 лв. за подарък, за което двамата родители си разменили съобщения чрез телефонно приложение.

От приетите по делото платежни нареждания и признанието на ищцата чрез исквата молба и в съдебно заседание на 06.12.2023 г. се установява, че ответникът е заплащал следните суми за детето:

-153 лв. през месец януари 2022 г. (за 150 от които има признание на ищцата и са представени доказателства от ответника за плащане, но без посочване на дата л. 87, л. 94), предназначени за такса за допълнителни занимания на детето в училище.

- 400 лв. на през месец март (платежно нареждане от 29.03.2022 г. л. 86 и л. 87),

-650 лв. през месец май 2022 г., предназначени за издръжка, съгласно основанието на превода (л. 93, л. 95),

- 1000 лв. – на 14.09.2023 г. (л. 96-97), предназначени за подарък за рождения ден на детето, видно от кореспонденцията между страните,

- 1000 лв. на 20.10.2023 г. (л. 102) и

- 1000 лв. на 11.11.2023 г. (л. 103).

На 08.11.2023 г. ответникът в гр. София положил подпис пред нотариус Румен Богданов, рег. № 273, върху пълномощно и декларация, с които дава съгласието си сина му А К. да пътува извън България придружен от своята майка. При това посещение на ответника в България, той не е осъществил среща на жи. с детето.

Горните изводи се установяват непротИ.речИ. от приобщените доказателствени източници.

При преценката за достоверност на показанията на свидетелите Мелани Т. (сестра на ищцата), Игор Саханевич (фактически съпругески съжител на ищцата) и Д. К. (баща на ответника) съдът отчита потенциалната им заинтересованост от изхода на делото, но и че тя не може да представлява формално основание за изключване на показанията им от доказателствената

съвкупност. За формиране на извод дали свидетелски показания са достоверни е необходимо да бъдат анализирани вътрешно, помежду си и с другите доказателствени източници. Константно е разбирането, че всяко лице, извън посочените в чл. 166 ГПК, дори и да е заинтересовано от изхода на делото, може да бъде свидетел. Съдът не може да игнорира допустимите и относими към факти от спорното право показания на свидетеля само поради неговата заинтересованост, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна съпоставка на всички доказателства по делото. С доказателствена стойност се ползват и показанията на лицата по чл. 172 ГПК и само близката родствена връзка със страната, посочила ги като свидетел, не е основание за отричане достоверността на изнесеното от тези лица (вж. в този смисъл Решение № 118 от 11.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 665/2020 г., II г.о., ГК).

В конкретния случай е необходимо да се отчете и строго личният характер на спорните отношения, който предполага да бъдат достояние на много тесен кръг от близки лица, каквито са роднини и приятели, поради което е напълно обяснимо именно близки да са основни свидетели в производството и да са най-добре запознати с отношенията в семейството.

Следвайки тези положения и съпоставяйки ги с останалите доказателствени източници, съдът намира, че показанията на посочените свидетели следва да бъдат кредитирани, тъй като в основните си части са логични, хармонират добре с доказателствените източници. При преценката им съдът отчита липсата на конкретика и посочване на точни дати и времеви периоди във възприятията и на тримата, особено отчетливи в показанията на свидетелите Саханевич и Д. К., но това не може да се третира като непоносим порок и да дискретитира принципната им доказателствена стойност. Частите, в които са налице съществени противоречия относно установяване на значимите за изхода на производството обстоятелства, ще бъдат изрично обсъдени и посочени защо не следва да се кредитират.

Съдът не кредитира твърденията в показанията на свид. К., че ответникът е осъществявал режим на лични отношения чрез срещи на жи. с детето в началото на 2022 г. до заминаването му за Кипър на 18 март същата година, тъй като са лишени от всякаква конкретика. Той не може да посочи със сигурност дали и кога са осъществявани, същевременно твърдението е категорично оборено от социалния доклад, в който детето през декември 2023

г. е изложило пред социален работник, че не е виждало баща си от 3 години. Без съмнение, с оглед признанието на ищцата и показанията на свид. Т., може да се направи, че периодът е по-кратък от твърдяното от детето, а именно 2 години, но грешката във възприятието е обяснима предвид възрастта му. Същевременно, доколкото по делото са налице доказателства и това не се оспорва, че детето обича баща си, връзката с него не е прекъсната, няма причина да не бъде кредитирано изложеното от него и показанията на свид. Т., че през 2022 г. срещу между А К. и отв. Г. К. не е имало. В този смисъл показанията на свид. К. в посочената част не могат да се кредитират, тъй като липсва сигурна доказателствена основа за извод относно наличие на подобни срещи.

Изводите за заплащана издръжка от ответника могат да бъдат направени от приложените платежни нареждания, които добре хармонират с признанията на ищцата, направени в исковата молба и пред социален работник при изготвяне на социалния доклад. Както и с водената между страните кореспонденция относно подаръка на детето за рождения му ден през 2023 г. Следователно, въпреки частичното оспорване от процесуалния представител на ищеца, липсва основание да се приеме за достоверно обективизираното в приложените платежни нареждания.

Съдът приема, че с изключение на проведения разговор между бащата и детето през 2023 г., за което свидетелства Д. К., по делото е недоказано бащата да е осъществявал контакти със сина си, да го е търсил, да се е интересувал от развитието му. Подобни доказателства не са ангажирани от ищеца. Липсват например приложения чатове между родители, между родители и дете, включително и от социални мрежи. Не са събрани и гласни доказателства в тази насока. Самият свид. Д. К. признава в показанията си, че детето му е казвало, че телефонът на баща му е изключен, като свидетелят на два пъти отговаря, че той и съпругата му са „свързвали“ детето по телефона с бащата. Изразът свързали без съмнение дава основание да се приеме липса на доказана активност от бащата, тъй като по делото няма доказателства и дори данни да съществуват пречки детето да бъде търсено по телефон, респективно майката да отказва опосредени чрез нейни мобилни устройства разговори. Т.е. той има възможност да потърси и детето и майката във всеки един момент, ако се интересува от него, без да се налага да бъде „свързван“ от когото и да е.

Съдът възприема въз основа на показанията на свидетелите Т. и Саханевич, които излагат, че детето страда от това, че не общува с баща си, показанията на свид. Д. К., че той и съпругата му свързват бащата и детето, както и че двамата се обичат и от изложеното от детето пред социалния работник (Социален доклад), че връзката между двамата не е прекъсната, както и че липсват данни за синдром на родителско отчуждение.

Не се приема оспорването, направено от процесуалния представител на ищцата, на приложената по делото кореспонденция между страните чрез мобилно приложение. Тя изключително добре хармонира с приложеното платежно нареждане за сумата от 1000 лв. (л. 96-97), признанието на ищцата пред социалния работник (Социален доклад) във връзка със заплащане на сумата от 1000 лв. Съставът на съда не приема, че кореспонденцията трябва да се третира като неподписани частни електронни документи и да се преценява заедно с всички доказателствени източници. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Чл. 3, т. 35 от Регламента предвижда, че „електронен документ“ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис.

Приложената кореспонденцията отговаря на дефиницията, заложена в чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и на основание чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ следва да се третира като електронен документ. В тези документи, съгласно чл. 4 ЗЕДЕУУ, за автор на част от съобщенията се сочи ищцата, предвид посоченото име „Lia Alexandrova“, а адресат по смисъла на чл. 5 ЗЕДЕУУ може да се приеме, че е ответникът въз основа на недвусмислени обстоятелства, а именно че кореспонденцията е представена от него и от нейното естество във връзка с личните отношения между страните и тяхното дете. Кореспонденцията е неподписана. Това обаче не представлява пречка за преценката ѝ заедно с останалите доказателства по делото, тъй като Регламент

(ЕС) № 910/2014 или ЗЕДЕУУ не поставя изискване електронният документ да е подписан. Следва още да се припомни, че е налице трайна практиката на ВКС във връзка с т. нар. „неподписани документи“ (Решение № 26 от 09.04.2020 г. по гр.д. № 1764/2019 г. по описа на I г. о. на ВКС и цитираното в него - решение № 80 от 03.05.2018 г. по гр.д. № 2560 / 2017 г. по описа на ВКС, IV г.о.). Съгласно нея документи са не само подписаните и официалните, а още и частните и неподписаните изявления. Частните свидетелстващи документи, включително неподписаните, са годни доказателствени средства (допустими според процесуалния закон, щом няма забрана според действащия по време и мястото на съставянето им закон по такъв начин да се удостоверяват фактите, за които свидетелстват). Такова доказателствено средство следва да се преценява по вътрешно убеждение и с оглед на всички обстоятелства по делото, за проверката му може да се допускат доказателства, а пълното доказване може да бъде извършено не само с преки, но и с косвени доказателства. Ето защо настоящият състав приема, че липсва пречка извадки от кореспонденция между страните да се представят по делото. В случая тя е проверена чрез използваните в процеса доказателствени средства, от които може да се установи, че това действително е водената между страните кореспонденция.

Установеното в производството дава основание на настоящия състав да счете, че е налице първата кумулативна предпоставка за уважаване на иска. Ответникът без основателна причина трайно не полага грижи за сина си. За период от почти две години в периода от месец януари 2022 г. до приключване на устните състезания на 06.12.2023 г. бащата не е упражнявал режим на лични отношения, което е негово задължение, а не само право. В този период се доказва безспорно само един проведен разговор по телефон инициатива на бащата за рождения ден на детето през септември 2023 г. Налице е спорадична комуникация по телефон, която обаче е опосредена чрез бабата и дядото по бащина линия, а не е по инициатива на бащата. Детето няма възможност да се обади, когато пожелае на баща си, няма доказателства и последния да проявява непосредствена инициатива, без това да е опосредено от други роднини, за контакт. Грижите по отглеждането са поети изцяло от майката. Тя обезпечава всички негови битови и образователни потребности. Не се наблюдава основателна причина за неизпълнението на родителските задължения на ответника. Той живее в чужбина, но никой не

знае точното му местонахождение – нито детето, нито родителите му. Баща му предполага, че пребивава в Кипър. По делто не установява пречка ответникът сам да осъществява редовен контакт с детето, не се установява да са създадени пречки от страна на майката или да е прекъсната връзката с детето. Не се установява да е правил опити за срещи с детето, да е искал то да му гостува на мястото, където живее, нито пък да е имало пречка да се прибере в страната, за да осъществят контакт. По делото се доказва, че ответникът е пребивавал на територията на България на 08.11.2023 г., но не е осъществил контакт със сина си. Следва да се отчита и съвременното развитие на технологиите, предпоставящи множество широки възможности за общуване при наличие на желание за това. При това положение, въпреки местоживеенето си чужбина е възможен постоянен контакт със сина му, например чрез мобилни устройства, като по този начин се информира за проблемите, нуждите и образователните му потребности. Доказаното по делото инцидентно общуване между двамата, винаги опосредено от бабата и дядото по бащина линия, не би могло да се приравни на дължимата от родителя комплексна грижа. Тези инцидентни контакти не могат да се квалифицират като от действия, имащи за цел и подпомагащи развитието на детето, което всъщност представлява полагането на грижи за детето. Показателно за дезинтересираността на ответника спрямо сина му е и процесуалното му поведение, тъй като в хода на производството, с оглед признанието на особения представител и показанията на баща му, той е разбрал за образуваното производство. Представил е доказателства на особения представител, дори е дошъл в България, приблизително месец преди последното съдебно заседание, въпреки това, не е направил опит да вземе участие в съдебно заседание, макар предмет на делото да са толкова значими права и задължения.

Съдът намира за доказана и втората кумулативна предпоставка. Без основателна причина ответникът не дава издръжка на сина си. С Решение № 568995/21.12.2018 г. по гр.д. № 73148/2018 год. на СРС, ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 400 лв. Дължимата издръжка за периода от месец януари 2022 г. – месец декември 2023 г. (на приключване на устните състезания) е 9600 лв. В настоящото производство се доказва, че за същия период ответникът е заплатил общо 4 203 лв., от които 3000 лв. след образуване на настоящото производство в месеците септември, октомври и

ноември 2023 г. и 1000 лв. от тях са били предназначени за подарък за рождения ден на детето, а не за издръжка. При това положение, доколкото издръжката не е заплатена пълен размер и не се заплаща системно, тъй като са налице дълги периоди (от повече от една година), в които ответникът не заплаща такава, следва да се приеме, че той не дава издръжка на сина си. Изпълнение на законното изискване е налице тогава, когато дължимата издръжка е платена в пълен размер. По делото тази предпоставка не е изпълнена, тъй като дори при най-благоприятен за ответника вариант, в който сумата от 1000 лв. през месец септември, предназначена за подарък на детето А К., бъде отнесена към погасяване на алиментното му задължение, то отново е налице неизпълнено задължение за периода на стойност 5 397 лв. Не може да се приеме, че е налице уважителна причина за неплащане на издръжката, тъй като ответникът е в трудоспособна възраст, не се установяват обстоятелства, които да му пречат да полага труд (като заболяване например) или други алиментни задължения. Не сочат на друг извод показанията на свид. К., тъй като той не излага конкретни твърдения за наличие на финансови затруднения на ответника след заминаването му за Кипър, а единствено изказва предположения за наличието на такива.

Поради изложеното искът е основателен.

С оглед основателността на предявения иск, следва да бъдат определени мерки за лични отношения между бащата и детето по смисъла на чл. 134 СК. Предвид обстоятелството, че връзката между бащата и детето не е прекъсната, съдът приема, че следва да бъде близък до предвидения в Решение № 568995/21.12.2018 г. по гр.д. № 73148/2018 год. на СРС, както следва:

- всяка втора и четвърта събота от месеца в 10:00 часа и до неделя в 18:00 часа с преспиване;

- всяка първа, втора, трета и четвърта седмица в дните вторник и четвъртък за времето от 19.00 до 19.30 часа чрез видеоконферента връзка чрез мобилни приложение Viber, WhatsApp или друго по взаимно съгласие на страните;

- за коледните празници – всяка четна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за новогодишните празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за великденските празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- 14 (четиринадесет) дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

- бащата има право да присъства на всички важни събития в жи.та на детето – рождени дни, именни дни, празници и мероприятия в детската ясла, градина, училище и други.

- бащата ще взима детето от дома и ще го връща обратно в дома на майка.

- За коледните празници, новогодишните празници и великденските празници, в годините, в които бащата няма право да упражнява режим на лични отношения с детето общият режим на лични отношения между тях не се прилага и майката има право да прекарва празниците с детето, упражнявайки родителски права.

При взаимно съгласие на родителите режимът на лични отношения може да бъде променян.

На основание чл. 133, ал. 3 СК е необходимо да бъде определени привременни мерки. Режимът по тях е подходящо да бъде идентичен с този на лични отношения, посочен по-горе.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разносните по делото в размер на 1680 лв. (1000 лв. адвокатско възнаграждение, 80 лв. държавна такса, 600 лв. депозит за особен представител).

Водим от горното и на основание чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА Г. Д. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков – Корсаков“ № от родителски права отношение на детето А Г.

К., ЕГН ***** на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ мерки за лични отношения между бащата Г. Д. К., ЕГН ***** и детето А Г. К., ЕГН ***** , както следва:

- всяка втора и четвърта събота от месеца в 10:00 часа и до неделя в 18:00 часа с преспиване;

- всяка първа, втора, трета и четвърта седмица в дните вторник и четвъртък за времето от 19.00 до 19.30 часа чрез видеоконферента връзка чрез мобилни приложение Viber, WhatsApp или друго по взаимно съгласие на страните;

- за коледните празници – всяка четна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за новогодишните празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за великденските празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- 14 (четиринадесет) дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

- бащата има право да присъства на всички важни събития в жи.та на детето – рождени дни, именни дни, празници и мероприятия в детската ясла, градина, училище и други.

- бащата ще взима детето от дома и ще го връща обратно в дома на майка.

- За коледните празници, новогодишните празници и великденските празници, в годините, в които бащата няма право да упражнява режим на лични отношения с детето общият режим на лични отношения между тях не се прилага и майката има право да прекарва празниците с детето, упражнявайки родителски права.

При взаимно съгласие на родителите режимът на лични отношения може да бъде променян.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 133, ал. 3 СК привременни мерки за режим на лични отношения между бащата **Г. Д. К.**, ЕГН ***** и детето **А Г. К.**, ЕГН *****, както следва:

- всяка втора и четвърта събота от месеца в 10:00 часа и до неделя в 18:00 часа с преспиване;

- всяка първа, втора, трета и четвърта седмица в дните вторник и четвъртък за времето от 19.00 до 19.30 часа чрез видеоконферента връзка чрез мобилни приложение Viber, WhatsApp или друго по взаимно съгласие на страните;

- за коледните празници – всяка четна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за новогодишните празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- за великденските празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 ч. на първия ден обявен за начало на празниците /почивни дни/ до 17.00 ч. на последния ден обявен за празничен /почивен ден/ с право на преспиване;

- 14 (четиринадесет) дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

- бащата има право да присъства на всички важни събития в жи.та на детето – рождени дни, именни дни, празници и мероприятия в детската ясла, градина, училище и други.

- бащата ще взима детето от дома и ще го връща обратно в дома на майка.

- За коледните празници, новогодишните празници и великденските празници, в годините, в които бащата няма право да упражнява режим на лични отношения с детето общият режим на лични отношения между тях не се прилага и майката има право да прекарва празниците с детето, упражнявайки родителски права.

При взаимно съгласие на родителите режимът на лични отношения може да бъде променян.

ОСЪЖДА **Г. Д. К.**, ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Л. А. Т.**, ЕГН

***** сумата от **1680 лв.** – разноси в производството на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението в частта относно определените привременни мерки има характер на определение, не подлежи на обжалване и може да бъде отменено или изменено при промяна на обстоятелствата от същия съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____